

بررسی آندوسکوپی ضایعات مجاری صفر اوی و لوزالمعده

(Endoscopic Retrograde Cholangiopancreatography)
(E.R.C.P.)

مجله نظام پزشکی

سال هشتم، شماره ۴، صفحه ۲۱۶، ۱۳۶۱

*دکتر حسین اشرافی، دکتر محمود مظفری

مقدمه:

کالبدگشائی (اتوپسی) انجام شد اما موارد استعمال بالینی آن تا سال ۱۹۵۱ بنایی بر افتاد تاینکه Doubilet و Mulholland در جریان اعمال جراحی روی بیماران پانکرآتوگرافی را انجام دادند و بقدرتی در تشخیص بیماریهای لوزالمعده موثر افتاد که نیاز بدیک روش غیرجراحی کاملاً احساس می‌شد.

در سال ۱۹۶۷ Rovinov و Simon با کمک فلوروسکوپی و قرار دادن لوله مخصوص در اثنی عشر موفق شدند که از هر هشت بیمار، مجاري صفر اوی و لوزالمعده یک بیمار را از ماده حاجب پر کنند. در همین سال Hirschowitz آمپول واتر را در حین آندوسکوپی مشاهده کرد و در سال ۱۹۶۸ Mccune در ۲۵٪ بیماران موفق به انجام پانکرآتوگرافی شد و در سال ۱۹۷۰ Takgi و OI روش کلانژیوگرافی و پانکرآتوگرافی را گزارش دادند.

وسائل و روش کار:

در بیمارستان ابن سینا از دوغونوسکوب با دید کناری (Side-viewing) از نوع JFB3 استفاده می‌شود: آندوسکوپهای بادید انتهائی بسایر اینکار مناسب نیستند، باستثناء بیمارانی که گاستر کتومی با پیلووت [شده‌اند] (۲). کاتنری که جهت کانولاسیون آمپول و اثر بکار می‌رود ۱/۷ میلی‌متر قطر داشته و دارای نشانه

بیمارانی وجود دارد که بعلت ضایعات آمپول واتر، مجاري صفر اوی و یا مجاري لوزالمعده که باروشهای متعدد در پیشنهای بالینی از جمله رادیولوژی نمیتوان به تشخیص قطعی رسید، با کمک دوغونوسکوب میتوان با مشخص کردن آمپول واتر و گذاردن یک کاتنر در آن و تزریق ماده حاجب بددون مجاري راه یافت و با پرتونگاری، آزارهای این مجاري و بیماریهای آن را تشخیص داد.

E.R.C.P. ابعاد تازه‌ای را در تشخیص و درمان بیماریهای مجاري صفر اوی و لوزالمعده پدید آورده است و در بیماریهای مجاري لوزالمعده تنها راه نمایش آن بطریق غیرجراحی میباشد. در سال ۱۳۶۰ عده کثیری از بیماران را که بعلت ضایعات نامبرده در بالا به استفاده از E.R.C.P. متوسل شده‌ایم، مورد بررسی قرار داده و نتایج بسیار درخشنان و مفید بوده است.

در این مقاله سعی میشود که طرز انجام و روشهای E.R.C.P. تشریح گردد و نتایج کلی مورد ارزشیابی قرار گیرد. از میان بیماران ۳۰ مورد بعنوان نمونه و بصورت جداولی ارائه می‌شود.

تاریخچه:

پانکرآتوگرافی نخستین بار در سال ۱۹۰۹ توسط Pillan (۱) به نگام

باید آنرا بلند کرد . پاپیل فرعی که مجرای ساقرینی به آن هی ریزد در یک سانتیمتری پر و کریمال پاپیل اصلی و درست راست آن دیده میشود و نباید آنرا با پاپیل اصلی اشتباه کرد.

چون در این قرحة اثنی عشر فراوان است و موجب تغییر شکل شدید بولب میشود لذا ما ارجح میدانیم که بیماران حتماً رادیو گرافی معده و اثنی عشر داشته باشند تا بهنگام عبور از اثنی عشر از تغییر شکل آگاه باشیم و در يك مورد از بیماران ما تغییر شکل شدید اثنی عشر موجب تنگی کولدوك ویرقان شده بود. پس از یافتن پاپیل آنرا بررسی می کنیم چنانچه در دو مورد از بیماران ما کارسینوم این ناحیه موجود و نمونه برداری (بیوپسی) کارسینوم آمپول را به اثبات رساند.

برای کاتریسم آمپول و اتر آندوسکوب باید طوری قرار گیرد که کاتر عمود بر آمپول باشد در غیر اینصورف سینخ زدن بی جهت به آمپول و اتر کوشش بی فایده است. پس از پیدا کردن منفذ پاپیل که معمولاً در نوک پاپیل قرار دارد کاتر را وارد آن می کنیم. قبل از اقدام به کاتریسم آمپول باید دقت شود که کاتر از ماده حاجب پر بوده و محتوی هوا نباشد زیرا هوا وارد در کولدوك ممکن است باستک اشتباه شود. نکته دیگر آنکه بهنگام ورود کاتر به اثنی عشر باید از ریختن به خارج ماده حاجب که هپرتوئیک میباشد جلوگیری کرد زیرا موجب تحریک امواج دوغدنوم می شود.

پس از کاتریسم آمپول و اتر چون مجرای لوزالمعده بصورت افقی و درجهت محور کاتر میباشد ماده حاجب آساقر وارد آن میشود و معمولاً میتوان کاتر را تا ۳ سانتیمتر در مجرای لوزالمعده پیش برد و پس از آن مجرا تقریباً بصورت عمودی تغییر جهت میدهد و نباید فشار بیشتری وارد کرد چون موجب پارگی لوزالمعده و پانکراتیت میشود(۲).

بعداز انجام پانکر آتو گرافی کاتر را عقب کشیده و سر کاتر را با کمک بالابر نده آندوسکوب بالابر ده و آنرا وارد مجرای کولدوك می کنیم و مجرا نمایان میگردد.

شرح حال بیماران :

در زیر بشرح حال ۴ مورد از بیماران پرداخته و با خصار در شکل ها نشان میدهیم :
بیمار اول مردیست که با پر قان اندادی و خارش بمدت شش ماه مراجعت کرده است. شش ماه قبل بیمار برای درمان دیابت قرص Daonil (گلی بنکلاماید) را مصرف میکرده است، بیلر وین تو تال ۶ میلیگرم و بیلر وین مستقیم ۴/۲ میلیگرم والکالین فسفاتاز بالا و آنزیمهها کمی بالاتر از طبیعی بوده است. E. R. C. P. نشان میدهد که مجرای صفر اوی بازو و بنا بر این برقان از نوع کلستاتیک داخل کبدی میباشد

هاری دانهای میباشد که در تشخیص میزان عمق ورود کاتر مفید است، بیمار لااقل باید شش ساعت ناشتا باشد و بهتر است که شب را برای نظارت در بیمارستان بگذراند چون دستگاههای فیبر و اپتیک قابل استرلیزه شدن کامل نیست لذا بیماران با پادگان استرالایانی مشیت کنار گذارده می شوند. قبل از شروع کار يك شروع کافش محلول Silicone به بیمار داده میشود تا از تولید کف جلوگیری شود و يك رادیو گرافی ساده از شکم گرفته میشود چون وجود مواد رادیو اپاک ممکن است مانع بزرگی برس راه باشد برای تسهیل کار يك کاتر داخل ورید بیمار می گذاریم و بدان سرم قندی وصل و از این راه برای تزریقات و ریدی متعدد بعدی استفاده می کنیم. برای آرامش بیمار ده میلی گرم والیوم داخل وریدی تزریق میکنیم اما در مورد بیماران مسن گاهی این مقدار سبب چرخ و بیحالی شده و همکاری لازم را نمی کنند لذا در این بیماران ۴ تا ۵ میلی گرم کافیست. در حلق بیمار گزیلوکائین باشیده و برای جلوگیری از انقباضات اثنی عشر مقدار چهل میلی گرم بوسکوپان داخل وریدی تزریق میشود که بین ۵ تا ۱۵ دقیقه موثر است و در صورت لزوم يك یا دوبار تکرار میگردد. تزریق بوسکوپان را پس از ورود به دوئونوم انجام میدهیم تازمان بیشتری برای یافتن و کاتریسم آمپول و اتر داشته باشیم. بیمار را روی پهلوی چپ خوابانده و آندوسکوب را وارد معده و آنرا با دقت تمام بررسی می کنیم و ممکن است پاسخ لازم را بیابیم. چنانچه در دو مورد برقان اندادی کارسینوم لوزالمعده بداخل معده و اثنی عشر نفوذ کرده بود که با نمونه برداری (بیوپسی) به اثبات رسید. با دید توجه داشت که هری تا حدود ۴۰ سانتیمتری از دهان بعلت دید کناری آندوسکوب قابل رویت نیست.

پس از بررسی معده آندوسکوب را در طول انجناه کوچک معده پیش میبریم و عبور از پیلور تقریباً بدون دید صورت می گیرد(۵). پس از عبور از قسمت اول اثنی عشر به زاویه فوکانی اثنی عشر میرسیم (Upper duodenal Angle). در این حالت دید آندوسکوب بطرف بالاست سپس پیچهای کنترل آندوسکوب را به راست و بالا گردانه و آنرا ۱۸۰ درجه می چرخانیم و بدین ترتیب سر آندوسکوب در دومین قسمت اثنی عشر قرار می گیرد، سپس بیمار را روی شکم می خوابانیم و آندوسکوب را ۱۸۰ درجه عقب بر می گردانیم در دومین قسمت اثنی عشر چینهای رودهای بطوط عرضی قرار دارد. روی جدار داخلی اثنی عشر بدبیال آمپول و اتر می گردیم و يك چین عمودی و یا چند چین شعاعی حدود آمپول را مشخص می کنند.

پاپیل بصورت پستافک کوچکی که کمی بنشش رنگ است دیده میشود و گاهی يك چین عرضی روی آنرا می بوشاند که برای یافتن پاپیل

بیمار دوم زنی است ۶۰ ساله که سه سال پیش کوله میستکمومی شده است و از درد شدید و متناوب قفسه سینه و بالای شکم شاکی بوده و بعدت شش ماه پیش از این بیمار قلبی درمان شده است بهنگام مراجعه دارای یلیر وین حدود ۶ میلیگرم، الالان فسفاتاز بالا و در E.R.C.P سنگی به اندازه لوبيا در کولودوک موجود بود. با خارج کردن سنک بیمار بهبود یافت (فلش پرسنگ و فاش منقطع مجرای و پرسنگ را نشان میدهد). (شکل شماره ۲).

بیمار سوم مرد جوانی است ۳۰ ساله که با تبهای مسواج و یرقان بمدت یکسال مراجعه کرده است و با توجه به عالائم و آزمون کبدی (SGOT, SGPT) بالا هپاتیت فعال مزمن را مطرح میکرد. E.R.C.P نشان داد که در کولودوک تماد بیشماری سنگ وجود دارد. بیمار با درمان جراحی بهبود کامل یافت. درین بیماران عا مورد دیگری با همین علامت نمونه برداری از کبد شده و با رویت گرانولوم تشخیص سیروز صفراء اویله داده شده بود. در E.R.C.P تماد زیادی سنگ (فطر یکی از سنگها ۲ سانتیمتر) در کولودوک وجود داشت با عمل جراحی سنگها خارج شد و نمونه برداری از کبد سیروز ثانویه را نشان داد (شکل شماره ۳).

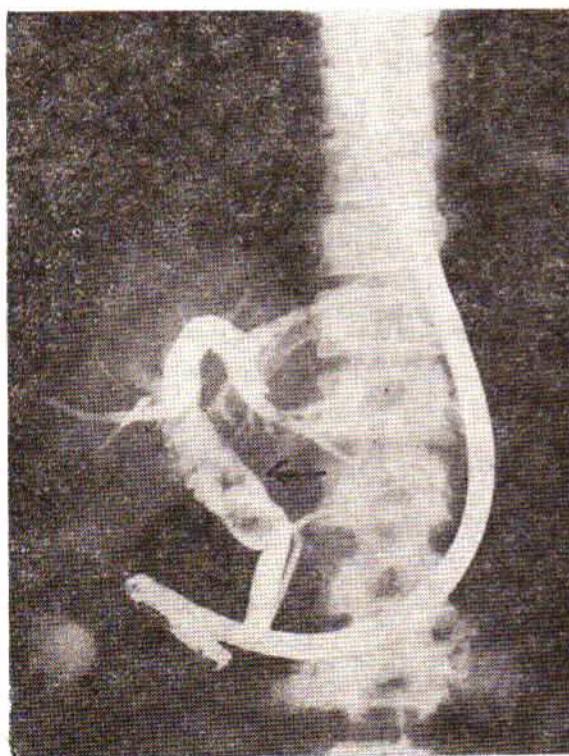
بیمار چهارم زنی است ۵۵ ساله که با یرقان و خارش و یلیر وین E.R.C.P. ۷ میلیگرم والالان فسفاتاز بالا مراجعه کرده است. در

با قطع Daonil یرقان بهبود یافت و آزمون کبدی طبیعی گردید شکل شماره (۱).

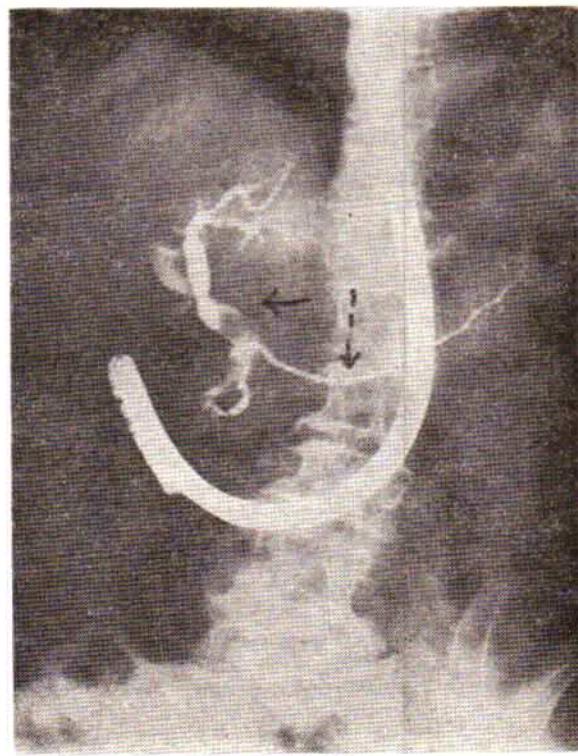
شکل شماره یک

مجرای کلودوک طبیعی و کیسه صفراء بطور کامل پرشده است.

شکل شماره سه

سنگهای متعدد کولودوک (فلش) دیده میشود.

شکل شماره دو

E.R.C.P. در زن ۶۰ ساله. سنک کلودوک با فلش پر و مجرای ویرسو نک با فلش منقطع نشان داده شده است.

بنظور تشخیص انجام گرفته است و E.R.C.P. در مواردی بکار رفته که راه بررسی دیگری برای تشخیص وجود نداشته است.

جدول شماره ۱ عده بیماران بر حسب سن و جنس

جمع	مرد	زن	ردی سنی
۵	۴	۱	۲۰-۳۰
۴	۱	۳	۳۱-۴۰
۵	۳	۲	۴۱-۵۰
۹	۷	۲	۵۱-۶۰
۴	۱	۲	۶۱-۷۰
۲	۱	۱	۷۱-۸۰
۱	۱	-	۸۱-۸۵
۳۰	۱۲	۱۲	جمع کل

جدول شماره ۲ یافته های مهم E.R.C.P در سی مورد

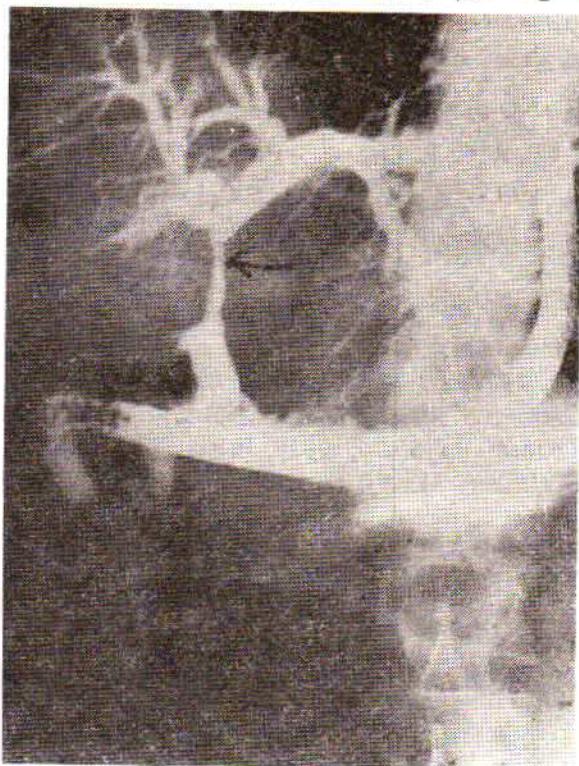
تعداد	نوع ضایعه
۱۲	سنگ کولودوک
۲	کارسینوم پاپی
۱	کیست هیداتیک ناف کبد
۱	کارسینوم کولودوک
۳	سنگ کیسه صفراء
۲	کارسینوم لوزالمعده
۱	تنکی کولودوک بر اثر قرقمه اثنا عشر
۲۲	

جدول شماره ۳ - یافته های مهم را در سی بیمار نشان میدهد و هم اکثر بر یک مشاهده مشود بیش از ۷۵٪ موارد E.R.C.P توانسته است بیماری را روشن نماید.

خلاصه:

E.R.C.P موارد استعمال بالینی و درمانی زیادی دارد. تقریباً تنها راه نمایش مجرای لوزالمعده میباشد و میتوان شیره پانکراس را بطور خالص با تزییق سکر تین برای سیتوولوژی و اندازه گیری آن ریتمها بست آورد. در حین دوگونه نوسکوپی میتوان تومورهای

تنگی بطول ۴ سانتیمتر در کولودوک (فلش) وجود داشت که در جراحتی ناگرسنده کولودوک تشخیص داده شد (شکل شماره ۴).

شکل شماره چهار

E.R.C.P. تنگی کولودوک را نشان میدهد (فلش)

نتایج:

بیمارانی که بدما مراجعه کرده اند دارای یک یا چند از نشانه های ذیں بوده اند: ۱- دردهای بheim و طولانی شکم که با وسائل تشخیص معمولی منشاء آنها معلوم نگردیده و تدا بهین درمانی نتیجه بخش نبوده است. ۲- زردی که بعضی از آنها بسیار مزاحم بوده است و تدا بهین رادیولوژی و بالینی منشاء آنرا روشن نکرده است حتی در بعضی موارد بیماریهای کبدی نظریه سیروز اولیه کبد، هپاتیت مزمن فعال و یاسار کوئیدوز مطرح بوده است. ۳- بیمارانی که با نشانه های پانکراتیت مراجعه کرده ولی نوع شایعه کامل ایام مشخص نبوده است. ۴- گروهی از بیماران بعلت خارش و بزرگی کبد و طحال و درد سینه و در عده ای دیگر احتمال تو مرطح بوده ولی محل و نوع و منشاء آن باروشهای متعارف بالینی و پارا کلینیک معلوم نگردیده است. در جدول شماره ۱ عده بیماران بر حسب سن و جنس نشان داده شده است. جوانترین بیمار مرد ۲۱ ایست ساله که بعلت یرقان مراجعه کرده است. بیمار مرد ۲۱ ایست ساله که بعلت یرقان و تشخیص سندروم دوین جانسون برای اوتایید شده است. و مسن ترین بیمار مردی است ۸۵ ساله ای که بعلت یرقان و انسداد مجاری صفر اوی مراجعه کرده است. خاطر نشان می باشد که در کلیه بیماران تمام بررسی های بالینی قبل از انجام E.R.C.P

حد عالی باشد و یک آندوسکوپیست مجرب و رادیولوژیست علاقمند و قادر بر دبار بایده همگام باشند . E. R. C. P. باید هر چه سریعتر صورت گیرد و در غیر اینصورت پرسنل آندوسکوپیست و بیماروانانی عشر و آمپول همه زیر فشار و خستگی قرار میگیرند و سینخ زدن های غیر لازم به آمپول موجب اسپاسم آمپول شده و با طول زمان امواج اثنی عشر هم شروع شده و همه چیز بهم میریزد E. R. C. P. کاربریست پر خرج و گران که در کاربرد آن باید دقت و احتیاط کافی بعمل آید (۴) .

کوچک پاپیل را تشخیص داد و برای تشخیص دردهای مبهم شکم و سیله بسیار مفیدی است . پس از عمل جراحی روی مجاری صفر اوی برای تشخیص و تنگی و سنگ کوالدوك و حتی خارج کردن سنگ بالاسfenکر و تومی و تشخیص تومورها بسیار سودمند است که ذکر تمامی موارد از طیف این مقاله خارج است . دسترسی به آمپول و اتر و مجاری لوزالمعده و صفر اوی دارای آینده تحقیقاتی و درمانی رسیع میباشد که باید در آتیه مکشف گردد . در خاتمه خاطر نشان میگردد که وسائل پر تونگاری و آندوسکوپی باید در

REFERENCES :

- Masaoohoto, J. et al: Cholangiography and Pancreatography, University Park Press, Baltimore. pp 69-90, 1978.
- Cotton, P.B., Williams, C. B : Practical Gastrointestinal Endoscopy, Blackwell Scientific Publications, Oxford. pp 55-76, 1980.
- Hanacker, H.: Efficiency and Limits of Radiologic Examination of the Pancreas. Georg Theime Publisher, Stuttgart. pp 185-208, 1975.
- Foster, G. S.: Case records of the Massachusetts General Hospital, New Eng. J. of Med. 306; pp 349 - 358, 1982.
- Schiller , K . T . : Modern Topics in Gastrointestinal Endoscopy, William Heimman Medical Books . London. pp 139-146, 1976.
- Howatt, T. et al.: The Exocrine Pancreas. W. B. Saunders. London. pp 192-198, 1979.